

**Dissertatio medica inauguralis, de causis febrium iisdemque praecidendis
... / eruditorum examini subjicit Andreas Bain.**

Contributors

Bain, Andrew, -1827.
Lister, Dr
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Edinburgi : Apud Balfour et Smellie, 1780.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/h7ucna33>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

DISSE

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

Causis Febrium iisdemque praecidens.

b9

Діяльності підприємства

Інформація

Судись Терпінні збиральні пісочні

грунти

Tracts 1771
DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
/.
DE

Causis Febrium iisdemque praecidendis.

Q U A M,
ANNENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,
D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

N E C N O N
Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto;
PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;
Eruditorum examini subjicit

A N D R E A S B A I N,
BRITANNUS,
Societatis Physicae Edinensis Socius Honorarius.

Ad diem 24. Junii, hora locoq[ue] solitis.

E D I N B U R G I:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,LXXX.

Mr Lister.

from his humble servt

The Author

Viro de patria optime merito,

ARCHIBALDO COCKBURN,

ARMIGERO,

DE COCKPEN,

Comitatus Edinensis Vicecomiti,

Juris legumque in primis perito,

Et omnibus quibus illum novisse contigerit,

Miro amore dilecto,

Qui, in morem Phocionis,

Privatus non minus lenis,

Quam magistratus sedulus, aequus, audax, et interritus,

Quocumque, si ingenii elegantiam

Animique benevolentiam spectaveris,

Paucissimi aequalium possunt comparari;

Hanc dissertationem,

Ut parvulum summae,

Qua virtutes ejus, et privatas et publicas, prosequitur,

Observantiae monumentum,

Sacram esse voluit

ANDREAS BAIN.

АРХИВАЛДО СОКРЫШ

Сборник рассказов и очерков

о жизни и деятельности

Софии Альбина Григорьевны

и ее сына Альбина Григорьевича

из коллекции Альбина Григорьевича

и его жены Софии Альбина Григорьевны

и их сыновей Альбина Григорьевича

и Альбина Григорьевича

D I S S E R T A T I O M E D I C A

I N A U G U R A L I S,

D E;

Causis Febrium iisdemque praecidendis.

P R O O E M I U M.

CUM febres se adeo frequenter ostendant, adeoque funestae sint, ut generis humani dimidium rapere insimulentur, omnis investigatio eas spectans summi momenti sit oportet. Curationem febrium jam executi sunt multi, iisque peritia et experientia venerabiles, medici. Rationes vero cum omnes iis medendi, quae adhuc repertae, parum saepe procedant, arti mortales adversus impetum earum tutos reddendi studere haud dubie nostrum. Praeterea, hi morbi, quamvis interdum possunt

A

depelli,

depelli, vires corpori magnopere convellunt, paroxysmis febrilibus in futurum opportunius efficiunt, morbisve, qui medicinae non parent, fundamenta jaciunt. In dissertatiuncula igitur sequente, causas quae febrem vulgo soleant movere, et rationes actioni earum occurrenti efficacissimas, considerare decrevimus.

Strages horrenda, quam morbi epidemice graffantes edere confuerunt, hocque, quod eos ex toto vitare, minusve saltem graves efficere in manu mortalium, nos, ut speramus, satis excusatos habebunt, si a semita trita pauculum deflectamus, partemque prophylaxeos pernecessariam illustrandam suscipiamus.

F E B R I U M S E M I N I A.

Quae causae febrim movent, eae nonnunquam adeo potentes sunt, ut morbum, nullo seminio, sensibus saltem percipiendo, substante, excitent. Quod posteris Lancisius celebris prodidit, id admodum memorabile, remque ita se habere, testatur. Triginta viros foeminasque Romanos, loco honestissimo natos, ostium Tyberinum versus, animi causa naviculis profectos, vento se repente vertente

et

et ab austro spirare, paludesque verrere incipiente, febre tertiana esse correptos, omnesque, si unum excipias, brevi diem supremum obiisse. Hoc vero raro incidit; namque dum quisque, morbis epidemicis invalescentibus, contagio objicitur, alii, pauci interdum, corripiuntur, alii illaeſi manent. Hanc in rem diligenter inquirere non tantum volupe, sed utilissimum, quod successus in febribus praecavendis prosperi, a nostra earum rerum, quae causarum excitantium actionem regunt, notitia magna ex parte pendent.

Quod actioni earum potissimum favet, quodque pro feminio praecipuo habemus, id est ea corporis conditio, quae debilitas appellatur, sive hanc fecerunt sedantia, sive nimia vasorum plenitudo. Huic addere possumus effectum status debilis plenique perpetuum, mobilitatem systematis nervosi adauictam. Igitur primum considerandae sunt debilitas et plenitudo.

1. *Debilitas.*—Animus non parum inclinat, ut debilitatem systematis pro fundamento febrium habeamus, cum ab iis, qui pleraque febres spectantia accuratissime notarunt, ante debilitatos armis quasi, quibus contra contagium pugnetur, spoliari, omnibusque morbis epidemice

graſſantibus

graffantibus opportunissimos effici, discamus. Causam febris proximam hoc in loco excutere non nostrum esse videtur. Culleni celeberrimi propriam, utpote quae ingeniosissima esse, optimoque fundamento inniti videatur, recipimus, eique causas debilitantes, cum vim nervosam evidenter imminuant, atoniae spasmoque favere assentimur. Neminem quidem potest latere signa debilitatis ortum spasmī constanter praecedere. Nonnunquam non desunt, quae contagium applicari inersque manere probant, donec potestatem ejus latentem excitent intemperantia, affectus animi, et similia. Nec hoc mirabile, si nobiscum reputamus causas ipsas excitantes in systema nervosum agere, debilitatem facere, et, ut non absque ratione gravi potest ponī, effectus suos eo certius, quo magis debile systema nervosum, edituras. Nam systema causis debilitantibus pro viribus suis obſistit, ut exemplum frigoris plane ostendit. Hoc enim raro agit, nisi aliae causae debilitantes adfuerint. Ita mortales his causis, pro viribus systematis vel contagioni vel potestati frigoris occurrentibus, plerumque resistent.

Debilitatem inducunt omnia, quae vim nervosam, et igitur has quae ab energia cerebri debita pendent, functiones imminuant. Horum autem praecipua sunt:

a. *Victus parcior et insalubris.*—Cum varia corporis humani organa fecernentia non parum et solidorum et humorum ex eo constanter expellant, supplementum novum perpetuo desideratur, quod et ad corporis incrementum conferat, et detrimenta, quae in muneribus vitae communibus obeundis capit, reficiat. Si hoc, vel ob victum nimis parcum vel insalubrem, non rite suppeditetur, humores tenuiores evadunt, solida relaxantur, corpus emacrescit, circuitus sanguinis languescit, summa debilitas oritur. Morbi contagiosi, experientia teste, in pauculos vietisque tenuiore utentes gravius saevire consuerunt. Quibus, contra, ad opipare edendum, vinumque modice bibendum, res suppetit, ii impetu eorum plerumque carent.

b. *Vita Sedentaria.*—Natura hominem ad actionem et exercitationem haud dubie destinavit. Igitur a legibus ejus absque summo suo incommodo nunquam deflectit. Motus muscularum modicus ad valetudinem commodam conservandam semper confert, et, si functiones corporeas rite velis peragere, omnino necessarius. Exercitatione neglecta, mala innumera invadunt. Vis nervosa deficere incipit, concoctio et nutritio non amplius absolvuntur, vires musculares imminuuntur, et corpus un-

versum debile et irritabile redditur. Hinc omnes artes, quae absque vita sedentaria nequeunt exerceri, insalubres. Effectus, quos modo posuimus, nocivi certiores, si solitudo vel nimia mentis applicatio inertiae adjungatur. Nam homo ad societatem natus est, et oblectamenta rationalia inde deducenda eum maxima voluptatum, quas vita malis fere innumeris obnoxia habet, evidenter afficiunt.

c. *Affectus animum contristantes.*—Is corpus inter et mentem consensus est, ut omnia, quae hanc turbant, illud quoque afficiant. Motus igitur animi causis morborum merito adnumerantur. Effectus excitantium repentina sunt, et vitam gravitate nonnunquam extinguunt. Quae contristantes, ut metum, moestitiam, et amorem infelicem, subsequuntur, ea quidem tardiora, sed frequenter non minus nociva. Metus potestas admodum sedans. Actionem cordis arteriarumque imminuit, quod facit ut sanguis ad superficiem, ut ex ejus frigore, pallore, contractione apparet, non amplius rite propellatur. Hanc potestatem debilitantem mortem etiam aliquando facere posse compierimus; magis modicam vero excipit renis systematis, qui per signa febris pleraque se ostendit. Debilitatem igitur et spasmodum, quae febri fundamenta jaciunt, aliqua ex parte excitare valet. Timorem actioni contagionis a-

nicum esse e testimonio Riviniano appareat, qui neminem peste Leipsiensis, qui non in eam per vim metus inciderat, corripi se vidisse refert.

d. Venus immodica. — Nemo, qui foeminae notitiam habere confuevit, nimiam venerem debilitatem facere posse mirabitur. Sensus voluptatis adeo vehemens et magnus est, ut totum systema nervosum conturbetur et musculi universi convellantur. Hinc anhelatio, palpitatio, syncope, epilepsia, mors ipsa aliquando, oriuntur. Opere peracto, totius corporis languor sentitur, qui saepe in tempus non breve manet. Quinetiam semen e vesiculis seminalibus absorptum corpus leniter excitat, adeo ut venus immodica, quae sistema stimulo necessario privat, id hoc modo quoque debilitet. Quod celebris Diemerbroekius posteris prodit, id supra posita plane firmat. Recens connubio junctos pesti, quam alios, magis patere notavit.

e. Potatio nimia. — Ratione cum gravissima fuit observatum optima, si nimia, perniciosa. Vinum modice sumpsum cardiacum est optimum et gratissimum, corpori vigorem, animo hilaritatem, comparans. Caeterum, vinum aliique liquores spirituosi, ob vires stimulantes et sedantes, non tantum ventriculo et intestinis, sed etiam cerebro et nervis,

nervis, noxae esse valent. Nam nimis liberaliter sumptuosa actionem systematis praeter consuetudinem magnam efficiunt, impetum sanguinis augent, vasa distendant, et corpus universum stimulant et calefaciunt. Hanc febriculam pro certo excipit aliquantum collapsus, organa concocationis debilitantur, et omnes oeconomiae animalis functiones magis minusve laeduntur.

f. *Profusiones sanguinis, &c. nimiae.* — Nihil manifestius est, quam quod sanguinis detractio actionem systematis sanguiferi potentissime diminuit. Cum tonus hujus a tensione fibrarum muscularium pendeat, nisi vasa sanguifera omnino plena sint, adeo ut aequilibrium potestatem solidorum contrahentem inter et vim humorum expandentem conservetur, vires fibrarum muscularium propriae, et pro quantitate sanguinis detraeti, et evacuatione magis minusve subita, imminuentur. Igitur, viribus omnium partium muscularibus debilitatis, cor, utpote quod musculus singularis fit, non aequa, ut ante, sanguinem propellere poterit. Hinc circuitus humorum languidior evadet, vis cerebri imminuetur, et debilitas idcirco metuenda progenerabitur.

g. *Calor madori adjunctus.* — Calor magnus, cum humiditate praesertim conjunctus, corpus admodum debile

et

et irritabile reddit. Hinc oritur inertia et appetitus prostratus plagis in calidioribus notabilis. Hoc superficiem relaxando, cursum sanguinis ad eam majorem faciendo, et ita eum ejusdem cerebrum versus impetum, qui ad functiones ejus rite peragendas necessarius, imminuendo, praestare videntur.

Quaedam aliae causae, quae, judicio omnium, debilitatem faciunt, ut fatigatio, vigilia, &c. memorandae superfunt. Harum autem modus agendi e supra comprehensis facile intelligetur.

2. *Plenitudo.*—Haec in causa est, cur multi morbi, iisque gravissimi, velut inflammationes, haemorrhagiae, febres, oriantur. Homines ad febres et debilitatem gignendo, et irritabilitatem augendo, proclives reddit. Debilitatem corpus contagioni in primis opportunum efficere, supra probare sumus conati. Igitur tantum superest, ut habitum corporeum plniorem debilitatem creare demonstremus. Nimia sanguinis quantitas vasa ultra tonum naturalem distendit, et vigorem potestatis, qua se contrahunt, tandem imminuit. Hanc ob causam, pulsus arteriarum languescunt, organa, ad circuitum sanguinis promovendam necessaria, molem jam nimiam aegerrime propellunt;

lunt; aeger hebes, debilis, iners evadit, et omnes naturae potestates opprimuntur.

Praeterea, nonnullae ex ejus causis tales sunt, quales ad debilitatem protinus creandam, plane accommodantur.

Ob nexus illum arctissimum, forsitan inexplicabilem, qui vasa sanguifera inter et systema nervosum intercedit, mobilitas nimia, proclivitas ad spasmos, aliosque hoc genus morbos, a plenitudine oriri confuerunt. Insuper, plenitudo, vasa nimis tendendo, ad diathesin phlogisticaam movendam non parum confert. Si nimia sanguinis quantitas fubest, et vis systematis tonica eodem tempore per frigus augetur, vasa ad actionem violentam excitantur, vel febris progeneratur. Distensionem potissimum in causa esse, cur irritatio continuetur, hinc plane constat, quod omnia irritationis signa sanguinis detractione efficacissime tolluntur.

Causae autem praecipuae, quae plenitudinem faciunt, subsequuntur.

a. *Victus lauior.*—Humores corporis humani per excretiones diversas perpetuo imminuuntur; sed per alimenta saepius sumpta renovari confuerunt. Si ingesta in adulto excretorum quantitatem ulla ex parte excedant,

auctus humorum statusque plenus oriatur necesse est. Ni-
miam sanguinis quantitatem facillime gignit cibus valen-
tior, potissimum animalis, liberaliter adhibitus. Anima-
lis, ut omnes medici fatentur, plus nutrimenti quam qui-
libet aliis praebet, quod magis quam vegetabilis viscidus,
igiturque per cutis spiracula et renes aegrius excernitur.
Cum res ita se habeant, non tantum in corpore diutius
maneat, sed quantitatem nutritionis majorem utentibus
sufficiat cōportet. Liquores meraciores idem praestant.
Qui hoc genus maxime nutriunt, ii sunt cerevisiae forti-
ores, quae macilentes, plenos, et pingues brevi saepe red-
dunt.

b. *Corporis animique inertia.*—Exercitatio corpus u-
niversum roborat, et tonum systemati arterioso justum
comparat, quod in causa est, cur omnes excretiones, po-
tissimum cutanea, quae omnium copiosissima, rite pergent.
Inertia, contra, totum corpus debile reddit, vires arterio-
sas debilitat, et igitur omnes excretiones, praesertim cu-
taneam, imminuit. Hanc ob rationem, ingestis excreta
excedentibus, morbida plenitudo brevi oriatur necesse est.
Exercitationis mentis aequa ac corporis neglectus hos ef-
fectus perniciosos edere consuevit.

c. *Evacuationes solitae suppressae.*—Hujusmodi sunt
perspiratio et menstrua suppressa vel parciora, profluvia,

per fonticulos, setacea, &c. facta, exsiccata. Haec plenitudinem facere posse nemo, qui serio secum reputat, ambigere potest. Saepe tamen incidit, una excretione suppressa, aliam pro rata ratione augeri, adeo ut mala ab evacuationibus solitis suppressis vel parcis orta, non aequa numerofa sint ac aliter forent.

d. *Detractio sanguinis nimis frequens.* — In hac plenitudinis causa explicanda, cum nonnullis paradoxon esse videatur, quam in reliquis, plus temporis opera eque ponere cogimur. Omnis sanguinis missio, ut supra comprehendimus, systematis sanguiferi actionem diminuit. Hac imminuta, excretiones quoque imminuuntur; namque hae magis minusve liberales, prout vis a tergo minuitur vel augetur. Quo parcius igitur partes humorum supervacaneae vel nocivae excernuntur, eo major earum quantitas in systemate sanguifero accumulabitur, et ingestis iisdem, dum potestates assimilantes per evacuationem nulla ex parte laeduntur, spatio brevissimo plenitudo orietur. Insuper, ut intestina, ob inediā nimis diu vacua relicta, se valide contrahunt, alvumque admodum astringunt, ita arteriae, sanguine saepius nimisque copiose detracto, se adeo constringunt, ut rursus, absque plenitudine quam ante evacuationem majore, rite nequeant distendi: Quod

facit

facit ut excretiones sine summo periculo non possint restituvi. His denique aliam rationem, cur detractio sanguinis frequens corpus nimis plenum efficiat, addere licet, sistema, nempe, sanguine saepius emissso, quantitatem quam ante majorem assuefieri parare.

C A U S Æ E X C I T A N T E S.

Seminia supra comprehensa, velut diaetam parciorē, venerem nimiam, &c. corpus debilitare aptiusque, in quod caufae excitantes agant, efficere compertum habemus. Utrum vero per se necne febres faciant, nondum videtur intelligi. Hoc ne quidem Cullenus ipse exponere conatur; namque, super hac re verba faciens, modo sequente loquitur: ‘ But, whether any of these sedative powers be ‘ alone the remote cause of fever, or if they only operate ‘ either as they concur with the operation of marsh or ‘ human effluvia, or as they give an opportunity to the ‘ operation of cold, are questions not to be positively an- ‘ swered.’

Cum haec res igitur tanta obscuritate involvitur, cumque earum causarum, quae debilitatem faciunt, plerasque

jam

jam retulerimus, et qua ratione agant exposuerimus, de iis solis, quae febres haud dubie excitant, in praesentia diffemus. Quae ab auctoribus enumerantur, eae numerosissimae.

Febres epidemice grassari cum tam saepe videamus, non opinari non possumus, inquinamenta in aërem diffusa, corporibusque mortalium admota, eas saepissime, et semper forsitan, excitare. Quanquam enim effluvia palustria et humana non semper se evidenter ostendunt, ea tamen subesse negare temerarium foret. Unaquaque in regione id caloris est, quod, certis rebus substantibus, miasmata palustria valet generare, quanquam non ea quantitate ut morbum epidemicum insignem facere; ea tamen ut homines habitum corporis singularem habentes invadere, et una cum debilitate vel frigore agere possint. Quantum effluvia humana spectat, cum ea adeo frequenter existere consideramus, causa est cur effectus eorum non magis insignes esse miremur. Nec admiratio nostra minui potest, nisi nobiscum reputaverimus ea quantitate, ut per se agere possint, rarius accumulari. Aliis quidem causis adjuncta, facile et potenter agunt. Febris justa igitur, etiam cum sporadicè grassatur, vix frigori ipsi, sed quod verisimilius, miasmatis et contagioni, tribuenda. Dum vero frigus causam

causam febris, stricte dictam, esse negamus, debilitati vel miasmatis palustribus et humanis adjunctum, ad febrem movendam, et ad eam inflammatione impertiendam, non parum conferre fatendum.

1. *Miasmata.*—Haec sunt ea effluvia, quae calor tempestatis calidioris e terra madida vel paludibus ascendere cogit. Omnis seculi experientia, regionum palustrium incolas febribus, praesertim intermittentibus, semper opportunos fuisse, testatur. Has febres in regionibus hujusmodi invalescere inquinamentis, a paludibus oriundis, vitio non absque causa fuit verum; nam in plagis alioquin salubribus vicina paludum febres infestant.

Intermittentes, quantum novimus, in regionibus paludosis, iisque solis, oriuntur, et, paludibus exsiccatis, non amplius invadunt. Qui se a paludibus satis longe abstinent, et exhalationes earum vitant, ii febribus carent. Neminem, contra, fugit nullam occupationem ab Europa recens advectis esse funestiorem, quam sylvas cedere, et terram arbusculis liberare.

Quantum ad horum miasmatum naturam attinet, eam adhuc magna ex parte ignoramus. Notissimum, multitudinem

tudinem infectorum innumeram loca paludosa tenere, ubi ea quae excernunt et ovula deponunt. Ad extremum cum fato concedunt, cadavera ibidem relinquunt. Non improbare autem, hanc materiae animalis et vegetabilis misturam, aliquantum fermentationis, quod miasmata procreat, per calorem solis subire. Calor praecipuum esse videtur quod fermentationem exfuscat, et eam forsitan actionem quantitatemque ejus augendo, magna ex parte conservat. Ita quantitas dotesque ejus calori tempestatis pro rata parte respondebunt. Quae plerique mortalium, qui animum ad hanc rem considerandam admoverunt, notarunt, ea ab hac notione non abhorrere reperientur.

Miasmata a fermentatione, ut modo positum, oriri, hoc testatur, quod nec calor, nec humiditas, nec putredo sola, febres movere valet.

Quanquam calor ad miasmata progeneranda necessarius, quibusdam tamen assentire non possumus, calorem solum febres movere valere. Intra Zonam Torridam, quamvis calor intensus, nullae tamen, siccitate invalecente, febres oriuntur. Exemplum hujus luculentissimum in insula Sancti Christopheri mihi contigit videre. Aetas fuit, non pluerat in quatuor menses, et calor pro-

per modum

pemodum intolerandus. Incolae tamen capitis insulae Basse-terre, loci insalubritate infamis, valetudine aequa commoda, ac in plaga maxime temperata et amoena, sunt usi. Insuper, nihil notius, quam quod socii navales tempestibus calidissimis, et insaluberrimis, ex toto fani manent, dum navem in alto tenent: Non citius vero prope littus paludosum in anchoris stant, quam febribus corripi incipiunt.

Mador solus haec miasmata gignere nequit, cum temporibus anni frigidis, et in regionibus ad septentriones vergentibus, licet plerumque continuatio imbrium sit, febres intermitentes rarius oriantur.

Quinetiam calor madori puro adjunctus febres excitare non valet; palus enim adsit limusve supra aquam emineat necesse est. Namque dum humus aqua cooperitur, licet calor sit intensus, et exhalatio non parva, intermitentes in homines non invadunt. Hujus sunt exempla innumerata. Regio Nili vicina, auctoribus judicibus, inundatione ejus fluvii salubris efficitur. Caeterum, aqua cum recessit vel exhalavit, solumque rursus aërem contingit, morbi in Ægyptum protinus diffunduntur. Senacus quoque posteris prodit, multum aquae profundae et stagnan-

tis circa muros cuiusdam urbis Germanicae fuisse collectum, in quam per longum temporis spatium fordes totius urbis devectae. Quamdiu aqua coopertae, nihil mali ortum; cum primum vero aquam summam attigerunt, superave eam eminerunt, febris funestissima loca vicina infestate coepit. Idem insuper firmat urbs Genevensis, ubi Lacus Lemannus in flumen Rhodanum influit sita, et aëre puro salubrique adhuc fruitur. Caeterum, fossis semel purgatis, febribus fuit vexata, quae tandem, aqua in illas regressa, cessarunt.

Alii putredinem febres generare posuerunt. Haec vero saepe innoxia, vel morbos ab iis, quos miasmata palustria faciunt, diversos excitat. Multis in urbibus, quae foribus putridis abundant, morbi epidemici ex toto ignorantur. Nec in stabulis, quae effluviis putridis replentur, calor madorque febres unquam movere videntur. Haud quaque tamen negandum, exhalationes a paludibus ortas, putredinem insigniter promovere, ut experimenta Lancisi et Senaci testimonium ostendunt. Aliquantum forsitan putredinis ad miasmata excitanda, et ad vires eorum augendas, non parum confert.

Miasmata

Miasmata palustria per se febres intermittentes movere, non genere, sed gradu tantum, potestatis hujusve forsitan intra spatum datum quantitate differre probabile. Omnibus in locis clausis, ad quae ventus non accedit, quam in apertioribus, fortiora esse, et aërem ad magnam a paludibus distantiam, nisi vento valentius spirante, non inquinare videri, quam maxime manifestum. Tantum nocent ad certum gradum conclusa; namque diffusa ex toto inertia evadunt. Rem ita se habere multorum experientia probat. Lancisius Euronotum, qui paludes Romae vicinas perflat, admodum insalubrem esse notavit. Hujus tamen effectus, experientia teste, ad eas partes urbis solas, quae paludibus proximae, se extendunt, dum urbs reliqua nihil inde noxae accipit. Insuper, celebris Homius, in dissertatione sua elegante de febre remittente, copias Britannicas in Flandria, quo propiores paludibus fuerunt, eo magis vexatas, et morbum, quo proprius Bois-le-duc castra posuerunt, eo graviorem semper fuisse refert. Lindus quoque febrem Pensacolae, anno 1765, epidemice graffantem, nullos eorum, qui in navibus manserunt, et mille passus a littore in anchoris steterunt, occupasse memoriae tradit. Quinetiam notat, classe Britannica ad ostium Tyberinum, anno 1744, stante, naves littori proximas febrem contrahere coepisse, dum longius ab eo distantes

morbo

morbo ex toto caruerunt. E quibus omnibus cogere licet, vires miasmatum, quo longius a fonte suo recedunt, esse minores.

2. *Contagio.*—Materia e corpore humano, vel sano vel morbo laborante, constanter exhalat, quae in aërem diffusa sive admista, raro ei, unde proficiscitur, eisve, qui ei hunc in modum dilutae objiciuntur, noxae est. Caeterum, locis in arctioribus accumulata, et longum in tempus circa corpus retenta, potestatem, quae ei objectis saepe funesta, nocentem sibi acquirit. Actio autem contagionis humanae eo magis perniciosa est, quo arctior locus est, quoque minus venti ad eum aspirat, ubi accumulatur et retinetur. Quae de febribus carcerum et nosocomiorum nuper observata sunt, ea rem ita se habere testantur.

Magnus caloris gradus quoque ad vires miasmatum augendas multum facere potest. Calor in corpus humanum etiam agit, et, si madori adjungatur, proclivitatem ad putredinem dare valet. Hinc plagis in calidioribus ad putredinem vergunt febres.

A nemine hodie ambigitur ea, quae e corpore humano integerrimo exhalant, si quantitate magna accumulentur,

et

et circa corpus stagnando diu retineantur, hanc materiam nocivam datura. Caeterum, effuvia corporum morbido-rum, potissimum febribus omnigenis laborantium, corrup-tionem supra comprehensam facilius subibunt, eamque generabunt.

Febrium quae oriuntur natura statum effluviorum hominum virulentum febrium continuarum causam com-munem esse probabile reddit, cum conditione signorum tantum differant, quod regioni, tempestate, et similibus contagioni adjunctis, vimque ejus regentibus, potest re-ferri.

E re generis humani est haec effuvia contagiosa, quod quoque de miasmatis palustribus supra notavimus, non se plerumque, saltem adeo ut vires nocivas retineant, longe lateque spargere. Namque diffusa naturam propriam eo usque amittunt, ut, maxime etiam nociva, effectus suos non amplius edant. Igitur ii potissimum, qui aegrotantes nutriunt, infici confuerunt.

Caeterum, quod commodum modo positum magnope-re minuit, experientia funesta haec effuvia contagiosa, aegrotis remotis, diu manere, vel per vestimenta aut fu-pellectilem

pellecilem iis imbutam, ad loca longe deflita devehiri posse demonstrat. Cum hoc incidit, febris fomite propagari dicitur. Ita in carcerem diu inclusi vestimenta infici, quanquam ipse morbo nunquam fuit correptus, et morbum cum aliis communicare valent, vel ipse ab iis infici, et deinde morbum sub forma contagionis vulgare potest. Non parum dolendum, quod hoc venenum singulare, cum a fomite proficiscitur, multo potentius esse reperitur, et febris eo mota multo gravior, quam cum a corpore infecto oritur. Quod forsitan incidit, quod contagio exemplo in posteriore aëri admiscetur, multoque magis diffunditur. Ita in mercibus infectis Marsiliae aperiendis, primum occupati peste magis subito correpti, quam ii in quibus per contagionem postea mota. In febre carcerum apud Curiam Londinensem, quae Old-Bailley appellatur, quadraginta in curia ipsa affecti sunt; sed morbus non se longius diffudit. Lindus quoque celeberrimus, qui in commodum generis humani tot et tanta scripsit, in modum sequentem verba facit: ‘ By a fixed attention to this subject for many years past, I am convinced that the body of the diseased, kept exactly neat and clean, is not so liable to impress the taint, as his late wearing apparel, dirty linen, and uncleanness of any sort about him, long retained in the impure state.’ Celebris denique

Pringelius,

Pringelius, e viginti tribus, qui tabernacula vetusta, in quibus aegroti infecti cubuerant, reficere jussi, septemdecim diem obiisse supremum, memoriae tradit. Quod fontem quidem veneni horrendum designat.

3. *Frigus*.—Pleraque febris genera potestati frigoris tributa. Id plures, quam pestem, famem, vel gladium, rapere, affirmat Sydenhamus. Caeterum, actio ejus in febribus movendis non rite ab auxilio, quod ab aliis causis remotis petit, fuit secreta. Frigus, nisi effluviis palustribus vel humanis adjungatur, nunquam typhum vel intermittentes, sed semper lenem synocham excitat. Pro impetu, quo applicatur, statuque corporis in quod agit, vires extendere videtur. Actio ejus triplex esse fertur, sedans, stimulans, astringens vel tonica.

a. *Sedans*.—Cum principium animalium vitale a calore tantopere pendeat, nequit dubitari quin frigoris potestas semper magis minusve sedat. Si nimis magna vel intensa est, principium vitale, vel in partibus singularibus, vel in corpore universo, extinguere potest. Hujus nimis multa exempla reperiunda.

b. *Stimulans*.—Cum frigus systemati in tempus breve admoveatur, per spasmum ei illatum cordi arteriisque sti-

mulo est, calorem partis, cui applicatur, et ruborem faciens. Si nivem, ex. gr. manui imponas, aliquantum renisus sensum frigoris brevi subsequitur.

c. *Astringens vel tonica.*—Si frigus modicum corporibus inanimatis admoveatur, omnes eorum partes non parum durat et contrahit, gravitatem iis veram adaugens. Eosdem effectus in fibras animatas edit, contractionem vasculorum superficie, et igitur pallorem et perspiracionem suppressam, faciens. Quinetiam probabile, hanc contractionem universo cum corpore aliqua ex parte communicari; et frigus igitur applicatum vi sua tonica totum systema firmare.

Verisimile, actionem frigoris semper prius esse sedantem, et potestatem stimulantem a renisu systematis vel conaminibus virium naturae medicatricium pendere. Igitur animus inclinat ut credamus, homines contagione, si frigori quoque objiciantur, facilius affectum iri. Immo, exempla non defuerunt, ubi contagium in corpore iners latuit, donec actio ejus per frigus applicatum, quod hic ut causa occasionalis egit, fuit excitata. Frigus forsitan cum causis debilitantibus coniunctum synocham quoque facere potest; sed de hoc nihil pro certo affirmare aude-

mus.

mus. Quinetiam potestates solidorum simplicium et fibrarum motricium tonicas augendo, proclivitatem ad diathermam phlogisticam dat, et hoc modo morbos in plagiis frigidioribus epidemicos indole inflammatoria, ut calor in calidioribus, eosdem putrida, impertitur.

Huic tribuendum quod tot febres speciem inflammatorias praese ferunt, quodque synochus forma febris in regionibus frigidis maxime communis.

D E R A T I O N E S E M I N I I S O C C U R R E N D I.

Causae debilitatis diligenter vitandae. Haec regula summi momenti, et, si febribus velis occurrere, nunquam negligenda. Cum causas debilitatis in parte hujus dissertationis superiore tam plene recensuerimus, minus hoc in loco supereft de ratione ei occurrenti dicendum. Consilia sunt duo: Causas quae debilitatem et plenitudinem faciunt vitare, et vigorem tonumque systemati reddere.

1. *Causas quae debilitatem et plenitudinem faciunt vitare.*

Diaetam parciorem debilitatis causam praecipuam esse, supra diximus. Huic non facile obviam ibitur, nisi

ditiores misericordia tacti pauperculis, qui quantitatem alimenti salubris idoneam sibi nequeunt comparare, suspectias ferant. Caeterum, frequenter inopia alimenti non aequa culpa, ac genus ejus parum idoneum. Igitur, quodnam genus sit saluberrimum pro virili monstrare conabimur.

Mistura cibi animalis et vegetabilis alimentum generi humano saluberrimum praebet. Haec vero regioni semper accommodanda. Incolis plagarum frigidarum, quam calidarum, melius convenient diaeta generosa, e cibo animalium potissimum confecta, ususque vini, &c. magis liberalis. Caeterum regionibus in calidis vel ardoribus aestivis substantibus, dum humores ad putredinem vergunt, victus talis esse debet qualis proclivitati hujusmodi aliqua ex parte occurrit. Igitur, calore invalescente, vegetabilia maximam diaetae partem conflare debent. Acidia et fructus non tantum putredini obſistunt, sed corpus refrigerant: Namque alvum solutam tenendo, et materiam putridam in canali alimentario, et calorem in ſystemate accumulari prohibent. Quantum potionem communem spectat, liquor, qui Anglice *punch* appellatur, dilutior omni alii anteponendus. Refrigerat, reficit, et ad febres,

coelo

coelo humido et calido, et ad preclivitatem humorum ad putredinem arcendas, optime accommodatur.

In commodum mortalium cedit exercitationem ad munera vitae diversa, in quibus strenue agamus oportet, obeunda esse necessariam. Hae exercitationes autem, sive negotia, sive oblectamenta comitantur, saluberrimae sunt, quae modicae, sed diu continuantur, et inter quas positura naturalis adhibetur, et aëris purus satisque frigidus inhalatur. Nihil magis ad valetudinem commodam servandam confert quam exercitatio modica. Appetitum auget, fibras firmat, circuitum sanguinis promovet, secretiones magis copiosas reddit, et vigorem toti systemati comparat. Sed cavendum ne sit immodica. Nec violentior sit, nec nimis diu continuetur; omnis enim defatigatio corpus magnopere debilitat.

Animus corpus, ut supra posuimus, ita regit et gubernat, ut vi ejus motus vitales vel accelerentur vel retardentur. Ita hilaritas et gaudium circuitum accelerant, omnesque secretiones promovent, dum moestitia eadem semper retardat. Metus plerumque tempus in breve manet. Ei optime occurrit quae incutiunt vitare, et animos hominum negotiis vel labore distinere. Si vero aegrotus

per

per dolorem amoremve parum felicem contristetur, eum ad societatem hilarium allicere, animumque a moestis ad laetiora gradatim abducere, conandum. Peregrinatio summis laudibus effertur, et utilissima, non tantum quod corpus exercet, sed quod animum, nova ei singulis horis objiciendo, oblectat, adeo ut nova menti altius insideant, vetustiora ea excidant. Negotium studiumque admodum utilia esse possunt, cum oblectamenta omnigena animo quam maxime grata efficiant. In exemplis hujusmodi musica, ars illa praestantissima, effectus felicissimos saepe edit. Eam summis laudibus ornat poeta celebris :

‘ What passion cannot Music raise and quell ! ’

DRYDEN.

Quantum hanc rem spectat, nihil consilio viri celeberrimi Dr Armstrong, quod omnibus coloribus elegantissime poeticis ornandum curavit, excellentius esse potest :

- ‘ O ye, whose souls relentless love has tam’d
- ‘ To soft distress, or friends untimely fall’n !
- ‘ Court not the luxury of tender thought;
- ‘ Nor deem it impious to forget those pains
- ‘ That hurt the living, nought avail the dead.

‘ Go,

‘ Go, soft Enthusiaſt ! quit the cypress grove,
 ‘ Nor to the rivulet’s lonely moanings tune
 ‘ Your ſad complaint. Go, ſeek the chearful haunts
 ‘ Of men, and mingle with the buſtling crowd ;
 ‘ Lay ſchemes for wealth, or power, or fame, the wiſh
 ‘ Of nobler minds, and push them night and day.’

Quod ad venerem attinet, regulas certas tradere diffi-
 cillum; quae enim in aliis nimia, in aliis modica.
 Omnes illecebrae et irritamenta ab arte petita valetudini
 admodum nociva, et diligenter fugienda. Mortales deſi-
 derio naturali viribusque corporeis regendi. Nimiam
 adhibuit, qui, opere peracto, frigescit, languescit, debili-
 tatur.

De ſingulis aliarum cauſarum fuſius diſterere non ne-
 ceſſarium ducimus. Earum mentionem feciſſe ſufficit.
 Nonnullae calor, e. g. et mador, certis in locis nequeunt
 vitari. Rebus ita ſe habentibus, aut corpore per profu-
 fiones humorum nimias antecedentes debilitato, robur
 omni ratione quaerendum. Cum viam plenitudini oc-
 currendi fuerimus executi, rationes tonum et vigorem
 systemati comparandi, idque igitur adverſus cauſas exci-
 tantes magna ex parte tutum reddendi, referre pergemus.

Plenitudinem

Plenitudinem praeter consuetudinem magnam et debitatem inde pendentem tollere, est ratio febribus occurrenti efficacissima. Plenitudo, ingesta et excreta exaequando, praecavenda vel corrigenda, quod vel ingesta imminuendo, vel excreta augendo, fieri potest. Ingesta diminui possunt, si alimenta quantitate minora adhibentur, vel minus nutrientia, i. e. alimenta talia, qualia sub eadem magnitudine et pondere minus materiae, quae in humores animales mutari potest, et plus ejus, quae ad transeundum per excernentia diversa proclivis, continent. Vegetabilia autem dotibus hujusmodi praedita, et diaetam ex hisce conflatam, maxime idoneam esse putamus.

Excreta vero auget, et plenitudinem igitur systematis imminuit, exercitatio corporis aucta. Quo aequilibrium ingesta inter et excreta servetur, et eo plenitudini occuratur, ut exercitatio modica constanter adhibeat necesse est.

Evacuationes ab arte petitae, ut sanguinis detractio, plenitudinis systematis imminuendae causa, possunt adhiberi; et, si plenitudo aliquando magna sit, ad eas decurrere cogimur. Hoc vero caute faciendum, nisi aegrotus sit robustus, et diathesis phlogistica evidenter invalescat; periculum

periculum enim, ne plenitudo, cui hac ratione occurrere cupimus, augeatur. Si sanguinem emittere omnino necesse fit, primum liberaliter, deinde modice, postremo parce detrahatur, donec hoc, aliisque remediis idoneis, velut exercitatione et diaeta vegetabili, plenitudo ex toto tollatur.

2. *Vigorem tonumque systemati reddere.*

Cum debilitas flacciditati solidorum motuque humorum torpido adjungatur, huic consilio, quod summi quidem momenti, respondent remedia, quae statum solidorum mutant, vel motum horum et humorum excitant. Haec autem sunt astringentia, tonica, stimulantia.

A. *Astringentia.*—Haec fibras animales emortuas condensant, et eosdem effectus in vivas edunt. Hinc firmatatem simplicium solidorum et cohaesionem, et igitur tonum fibrarum vivarum, adaugent, et lumina quoque vasorum imminuunt. Hoc revera praestare ostendunt, vis cordis arteriarumque contrahens fortior reddit, appetitus major, concoctio melior, evacuationes praeternaturales imminutae. Hinc patet utilissima esse, in exemplis, ubi adsunt magna relaxatio, et excretionum naturalium auctus.

tus. Praecipuum adstringens est alumen, quod votis optime respondet, cum debilitas relaxatione ventriculi et intestinorum stipatur. Cum vero alumen non omni ventriculo conveniat, alia astringentia, ut lignum Campechense, tinctura rosarum, vel vina rubra austera, in locum ejus substitui possunt.

b. *Tonica*.—Haec omnium remediorum, quae debilitati occurrenti consilio adhibentur, plerumque efficacissima. In modum astringentium laxitati habitus corporei obviam eunt, vim nervosam adaugent, et igitur ut functiones oeconomiae animalis diversae facilius peragantur faciunt. *Contractiones* cordis arteriarumque validiores efficiunt, tonum canalis alimentarii augent, concoctionem promovent. Hinc, ad occurrentum irritabilitati illi universae nimiae, quae aegrotum adeo vexat, ut tranquillitas animi ejus et corporis quolibet levissimo turbari periclitetur, optime accommodantur. Tonica autem praecipua sunt, balneum frigidum, chalybeata, amara, cortex Peruvianus.

a. *Balneum frigidum*.—Hoc remedium excellentissimum est, praesertim iis in locis ubi vis frigoris tonica non ali-

ter potest comparari. Effectus suos tonices cum omni parte communicat, absorbentia et exhalantia firmat, et evacuationes spiraculorum cutis nimis copiosas compescit. Irritabilitatem, quae a calore nimio proficiscitur tollendo, plurimum prodest.

Aquam marinam, quam fontanam aut fluviatilem, cum salibus quae superficiem stimulant, et ad renisum systematis excitandum conferunt, abundet, debilitatis magis accommodari nonnulli, et forsitan non absque ratione, posuerunt. Quantum frigus aquae spectat, hoc pro viribus aegroti majus minusve esse debet. Si aqua nimis frigida sit, illum cordis renisum post lavationem, quem sensus caloris universi indicat, salutarem impedit. Bis, aut ad summum ter, singulis diebus lavare sufficit. Si aegrotus sit debilis, in aqua momentum tantum manere, aut, quod melius, aqua ei superne affundi, debet.

Effectus boni balnei frigidi, praesertim in regionibus calidis, admodum insignes. Si aegrotus id neglectui habeat, hebes et languidus fit; contra, si mane usus fuerit, totum per diem vegetus et valens est, nihil detrimenti a calore capiens. Non adhibendum tamen, corpore calefacto, stomacho pleno, vel eruptione, quae apud Indos

Occidentales, Anglice, ‘the prickly heat’ nominatur, apparente.

b. *Chalybeata*.—Chalybs acido adjunctus, et ex humeribus aqueis solubilis redditus, systema efficacissime firmat. Cum chalybs cum acido vetriolico conjungitur, sal martis progeneratur, quod forsitan optimum ex hocce metallo praeparatum. Aquae chalybeatae systemati tonum, summo cum commodo, reddunt. Quod solum hujus usum vetat, est nimia vasorum plenitudo. Praeter efficaciam aquarum chalybe imbutarum aegroto, qui balnea publica petit, profundt mutatio aëris, exercitatio, otium, societas grata.

c. *Amara*.—Haec, ob potestatem tonicam, in debilitate chronica successu cum prospero frequenter adhibentur. Appetitum movere, concoctionem promovere, actionem cordis et arteriarum augere, reperiuntur. Quae vulgo adhibentur ea sunt, gentiana, calamus aromaticus, carduus, aurantiorum cortex, columbae radix, chamaemelum.

d. *Cortex Peruvianus*.—Omnium remediorum tonicum, quorum mentionem injecimus, celeberrimum et efficacissi-

ficacissimum est cortex Peruvianus. Boni ejus effectus, brevi postquam in ventriculum ingestus est, sese ostendunt. Igitur in nervos ventriculi agere, et deinde actionem suam cum reliquo systemate nervoso communicare, creditur. Sub formis decocti, infusi, &c. variis sumi potest; sed pulvis dosi ampla datus reliquis plerumque efficacior. Cortex et amara cum vitriolico aliisve acidis mineralibus possunt conjungi, quod vires eorum maiores, et saporem gratiorem, reddunt.

3. *Stimulantia.*—His adhibitis, fibrae ad actionem excitantur, vis cerebri exsuscitatur, circuitus sanguinis acceleratur, calor corporis et excretiones cutaneae augentur, concoctio promovetur. Hinc admodum utilia esse reperiuntur, cum debilitas magno languore stipatur. A limentis admisceri vel per se sumi possunt; sed plerumque efficacissima tonicis adjuncta, quorum actionem salutarem promovent: Cavent quoque ne haec sensu ponderis et oppressionis ventriculum afficiant. Omnium stimulantium, quae novimus, tutissimum et efficacissimum est vinum. Et palato et ventriculo gratum. Dosis aetate, habitu corporeo aegroti, et effectibus quos edit, regenda. Nec hoc, nec quodlibet aliud stimulans, larga quantitate adhibendum; nam nimis liberaliter sumpta circuitum san-

guinis

guinis morbidum movent, calorem praeter consuetudinem magnum progenerant, et corpori effectibus, qui usum eorum nimis liberum subsequuntur, sedantibus nocent. Ad alia stimulantia successu cum prospero quoque decurrentur. Horum autem praecipua sunt spiritus ardentes, aromata, ut cinnamomum, zinziber, serpentaria Virginiensis, spiritus salesque volatiles. Succus denique electricus, sistema nervosum excitandi causa, saepius adhibetur.

Haec autem praecipua sunt quae sistema validum reddunt et servant.

DE RATIONE CAUSIS EXCITANTIBUS OCCURRENDI.

Hoc autem fit, causas excitantes vitando, originem earum praecidendo, et viribus earum nocivis obfistendo.

1. *Causas excitantes vitando.*—Hae ab unoquoque, cui ita facere licet, diligenter fugiendae. Febres plerumque praecaveri possunt, si modo locum possimus mutare. Namque non causa est, cur materiam morbos epidemicos mo-

ventem

ventem in aërem diffusam dotes suas nocivas retinere ponatur. Diffusa enim naturam suam adeo amittit, ut effectus sibi proprios non edat. Hoc idem de miasmatis palustribus affirmavimus, et multis exemplis potestates eorum nocivas, non longe a fonte suo semet diffundere, probavimus. Loca insalubria designant facillime rores copiosi noctu descendentes, aër a calidissimo frigidissimus subito factus; nebulae graves, quarum odor fossarum recens purgatarum proprium refert; examina muscarum et insectorum numerosa, quae ea loca tenere consuerunt. Morbi in commodum mortalium, tempestatibus etiam insalubribus certis locis continentur, et loca gravissima sibi vicina habent, quae tutum secessum et praesidium adversus morbos efficax praebent. Haec autem sunt edita, et temperata laterum collum, vel loca cacuminum montanorum ampla et plana. Haec sylvis liberata, admodum amoena et salubria evadunt. Igitur optandum est, ut advenae, infirmi, et omnes denique alii, quibus per negotia licet, temporibus gravioribus, loca sicciora, ad quae ventus libere adspirat, petant. Si ibi constanter nequeant manere, saltem ibi dormire debent. Nihil enim perniciosius, quam in locis palustribus pernoctare, cum potestates vitales per somnum sint magis debiles, adeo ut corpus hoc in statu miasmatum viribus minus possit obfistere.

fistere. Quinetiam exhalationes ipsae nocivae, cum sol occidit, ab aëre copiosius descendunt.

Secundum loca editiora, tempestatibus gravibus, utilissimus est aér marinus, et terrestri semper anteponendus. In parte dissertationis superiore, inquinamenta paludum dotes suas nocivas a fonte non longe diffundere monstravimus, et multi haud dubie morbis carerent, si in navibus a littore modice distantibus dormire sibi in animum inducerent. Hoc saepe apud Indos Occidentales successu cum prospero fieri solet.

Quantum contagionem spectat, hodie notissimum omnes, qui non nimis prope infectos, resve effluviis contagiosis imbutas, accedunt, a contagione immunes esse futuros. Cullenus celeberrimus in präelectionibus suis refert, pestem, cuius contagio, quam ulla alia quam neverimus, gravior, in aliqua Asiae minoris parte, quotannis epidemice gräf-fari, et Gallos Italosque tamen, semet in domos suas includendo, eam ex toto vitare. Ita probabile, parvam distantiam homines adversus contagionem tutos esse reddituram, si nullus aëris cursus sit, qui effluvia hominum meriumve longe vehat.

2. *Originem earum praecidendo.*—Sub hoc capite comprehenduntur paludes, substantiae effluviis contagiosis imbutae, loca nimis arcta, nullumque perflatum habentia, ut carceres, &c.

Paludes sunt exsiccandae: Ratio hoc faciendi ab agriculturae peritis discenda. Compertum habemus quamlibet regionem, quo magis colitur, eo magis salubrem constanter evadere, et Lindus sagacissimus Guineam ipsam, si eadem illi cultura impenderetur, insula Barbadoensi non minus fore salubrem, opinatur. Substantiae quibus nociva effluvia humana adhaerent, velut vestimenta, suppellex, &c. purificandae, vel, si non pretiosae, comburendae. Ubiunque hoc venenum lateat, et quibusunque rebus insit, aërem recentem admissum id saepe non sublaturum probe novimus. Caeterum, hoc consilio, ratio navem infectam purgandi, quae a Lindo laudatur, eodem cum commodo terra adhiberi potest. Cubiculum, ubi aeger cubuit, et etiam vestimenta et suppellex, prius aqua, deinde aceto calido, lavanda. Hoc facto, omnia in cubiculum reportanda et fenestrae arcta claudendae. Deinde, pulvis nitratus parvis quantitatibus accendendus, donec cubiculum fumo ex toto repleatur. Hoc facto, qui hoc munere fungitur, is fores claudere, et vaporem paucas

horas continere debet. Si contagionem admodum gravem esse suspiceris, processus repetendus, et vestimenta sulphure fumiganda. Fenestrae et fores nunc recludenda, adeo ut cubiculum plenum habeat perflatum. Lavatio reiteranda, et postremo ligna sicca et herbae aromaticae accendenda, quibus aliquantum nicotianae, si necessarium esse videtur, potest adjungi. Quo generatio febrium in carceribus, navibus, nosocomiis, aliisque locis arctioribus, ubi multitudo hominum collecta, praecaveatur, omnia quam maxime munda et pura serventur, et aëris recens constanter admittatur. Ortui febrium in locis hujuscemodi per instrumenta, quae Anglice *ventilators* nominantur, frequenter occurri posse, nobis persuasum.

3. *Viribus earum occurrente.*—Hoc faciendum actionem causarum excitantium per externa imminuendo, et corpus adversus actionem earum tutum per remedia interna reddendo. De his fusius supra diximus; sed consideranda adhuc supersunt praesidia ab iis, qui semet causis excitantibus objicere coguntur, adhibenda. Quo actio effluviorum, quae a corporibus morbis contagiosis laborantium oriuntur, imminuatur, fluentum aëris puri et recentis in cubiculum constanter admittendum, acetum juxta lectum evaporandum, et summa mundiarum ratio habenda. Qui aegrotos invisunt, ii ad eos, ventriculo vacuo, nunquam

quam appropinquare debent. Aliquantulo lini ex aceto intincto nares obturandae. Pauxillum corticis Peruviani, calamine aromatici aceto madefacti, dum in cubiculo manent, debent mandere, et egressi os manusque colluere.

Praesidiorum, quae interne adhibenda, optima sunt, *cortex Peruvianus*, per se sumptus vel amaris aromatisve, sub qualibet forma quae gratissima, adjunctus; *acida*, *vinum*. Dr Kramer, qui medicus exercitus Imperatoris Germanici primarius fuit, refert, totam cohortem ab impetu febris malignae in Italia per usum corticis immunem fuisse servatam, dum reliquus exercitus Austriacus, eadem prophylaxi non utens, ea magnopere fuit vexatus.

Quantum ad eos attinet, qui semet miasmatis palustribus objectare coguntur, ut omnem causam debilitantem fugiant, ut dosin corticis Peruviani bis terve de die sumant, vinumque sub noctem modice bibant, ut ignem prae foribus, aliove domus introitu, cum sol occidit, perpetuum habeant, ut in loco a viribus miasmatum probe defenso dormiant, hortamur.

Effectibus denique frigoris, cum intensius, occurunt vietus lautior, liquores vinosi, exercitatio, vestimenta calida, ignis.

